

JOGI FÓRUM PUBLIKÁCIÓ

**A zavaró kutyaugatás okozta konfliktus megoldási lehetőségei
a jegyző előtti állatvédelmi eljárásban, a jegyző előtti birtokvédelmi eljárásban, a mediációs
eljárásban és a bírósági eljárásban**

Szerző:

dr. Nagy Csilla LL. M.

állatvédelmi szakjogász, hatósági jogalkalmazó, Magyar Birtokvédelmi Szövetség főtitkár,

2023-ban az Év Állatvédő Jogásza

Budapest, 2024. március 3.

Előszó

Ady Endre írja a Falun című versében:

„Ha éjjel egy kutya ugat,

Ez már gyönyör, álomba ringat.

S a legköltőibb hangulat.”

Az elmúlt több, mint tíz évben szerzett birtokvédelmi és állatvédelmi tapasztalatok, a Magyar Birtokvédelmi Szövetség munkája, a civil panaszosok és kutyások, a közigazgatási szakemberek részéről érkező megkeresések alapján elmondható, hogy a kutyaugatás sokaknak közel sem okoz olyan gyönyört, mint a költőnek. Sőt, helyenként, időnként, az örületbe is kergeti a közelben lakókat.

Érdeemes arról pár szót ejteni, hogy miért zavaró a kutyaugatás. A kutyaugatás legfőképp akkor zavaró, ha nem ismerjük az okát, Akkor is zavaró a kutyaugatás, ha a panaszos fokozottan érzékeny különböző hanghatásokra.

Amennyiben a kutyaugatás indokoltságát vizsgáljuk, elmondhatjuk, hogy mindig van oka. A kutyák füle jóval érzékenyebb, mint a miénk¹, tehát olyan ingereket is realizál, amelyeket mi, emberek nem is érzékelünk. Ugyanakkor az is lehetséges, hogy az eb nem a házőrző szerepét tölti be az ugatással jelezve, hogy pl. betörő jön, hanem más okra vezethető vissza a vokalitása: tartási problémára, idegrendszeri problémára.

Számos cikk és könyvfejezet készült már atekintetben, hogy az ebtartás milyen zavarásokat gyakorolhat

---

¹ „A kutya képes meghallani minden olyan erősségű és frekvenciájú hangot, amelyet a normális emberi fül meghall, sőt még azokat a hangokat is, amelyek az emberi fül hallási tartományán már kívül esnek. Az emberi fül frekvencia-megkülönböztető képességének felső határa általában másodpercenként 16 000 és 18 000 rezgés között van. A kutya könnyen meghall még 30 000-40 000, sőt egyes források szerint 70 000-100 000 rezgést másodpercenként. Ha ez némileg túlzásnak is tűnik, az kétségtelen, hogy a kutya olyan hangokat is meghall, amelyeket az emberi fül nem észlel. A kutyának az a képessége, hogy magas rezgésszámú hangokat észrevegyen, kimutatható például az olyan kutyasípok (ultrahangsíp) használatával, amelyek hangfekvése magasabb, mint az emberi fül hallástartománya.” <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Kutyatar-kutyatar-1/a-kutya-tartasatenyesztese-nevelese-1577/a-kutya-1635/erzekszervek-1687/hallas-16A0/>, 2024.02.03.

a lakóközösségre és hogyan alakul e zavarás jogszabálytani besorolása.

Jelen írás célja, hogy az elméleti alapokon túl gyakorlati és közérthető tájékoztatást nyújtson a panaszosnak² arról, hogy milyen eszközöket vehet igénybe a kutyaugatás zavaró jellegének megszüntetése végett, az állattartónak arról, hogy milyen eljárásokra számíthat, mindkettejüknek pedig arról, hogy az egyes eljárások során milyen eredményekre számíthatnak. Az egyes eljárásokat bemutatjuk, összehasonlítjuk, rendszerbe foglaljuk előnyeiket és hátrányaikat, végigvesszük az egyes eljárások várható kimeneteleit.

Bemutatjuk, hogyan működik a mediáció, mint a konfliktusmegoldás még kevésbé ismert, ám mégis leghatékonyabb módszere, és a mediációs eljárás azon sajátosságait, amelynek köszönhetően a mediátor minden más fórumnál a leghatékonyabban oldja fel a felek konfliktusát.

A kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldási lehetőségei állatvédelmi eljárás keretében

Mit tehet a panaszos, ha nem bírja tovább cernával? Érdemes az állatvédelmi hatósággal megvizsgáltatni a tartási körülményeket. Lehetséges, hogy az eb ugatása az állatvédelmi jogszabályok megsértésével történő tartási módra vezethető vissza, pl. láncon tartásra, eledel - vagy vízhiányra, stb. A panaszos (állatvédelmi eljárásban bejelentő) az eljárásban kizárólag akkor kap ügyfél jogosultságot - s e körben érdemi tájékoztatást - ha az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény szerinti civil szervezet, amely tevékenysége az állatok védelmére irányul³. Ez tulajdonképpen abban az esetben lehetséges, ha ezt az állatvédelmi civil szervezetet zavarja a kutyaugatás.

---

² A továbbiakban panaszosnak nevezzük azt, aki az eljárásokat a zavaró kutyaugatásra hivatkozással indítja meg, ez a személy az állatvédelmi eljárásban a bejelentő, a birtokvédelmi eljárásban a kérelmező.

³ az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Ávtv.) 48. § (1) bek. alapján

Amennyiben a bejelentő magánszemély, nem kap az eljárásról érdemi tájékoztatást, 60-90 nap elteltével érdemes figyelnie, tapasztal-e változást, figyelemmel arra, hogy az állatvédelmi eljárás határideje 60 nap⁴, és az eljárást lezáró határozat tartalmazhat kötelezést, amely határidő kifizetésével kötelezi az állattartót valamely intézkedést megtételére.

Az állatvédelmi hatóság a bejelentés beérkezését követően megvizsgálja, hogy az állattartási körülmények megfelelnek-e az állatvédelmi jogszabálynak, ideértve azt is, hogy az állat tartása lehetővé teszi-e annak természetes viselkedését, valamint azt is, hogy az állattartás környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét tartósan és szükségtelenül nem zavarhatja.⁵ Az ellenőrzést követően a hatóság, ha jogszabálysértést tapasztal, nyolc napon belül megindítja az eljárást, vagy - amennyiben minden tisztázott - meghozza a kötelező határozatot.

Az állatvédelmi eljárás két esetben nem jár azzal az eredménnyel, hogy a zavarás megszűnik: ha nem áll fenn az állat tartásában jogszabálysértés vagy az ugatás nem vezethető erre vissza, tehát a kötelezés teljesítésével sem szűnik meg.

Amennyiben az állatvédelmi eljárás nem jár azzal az eredménnyel, hogy a zavarás megszűnik, a panaszosnak egyéb megoldást kell találnia.

A kutyaugatásra figyelemmel kérelmezett eljárásban az állattartónak számítani kell arra, hogy az állat megfelelő tartása esetén is kötelezheti a hatóság intézkedések megtételére a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjének tartós és szükségtelen zavarása megszüntetése érdekében. A panaszosnak ugyanakkor számítani kell arra, hogy az eljárásban a hatóság nem hoz olyan határozatot, amely a környező lakóközösség zavarását megszüntetné, és ha hoz is, illet, lehetséges, hogy a panaszos mégis továbbra is zavarónak fogja tartani a kutyaugatást.

---

⁴ az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 50. § (1) bek.c) pontja alapján

⁵ a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet 14. § (2) bek. alapján

Az állatvédelmi eljárás lehetséges eredményei a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

állatvédelmi eljárás <i>60 nap - lehet több, és lehet kevesebb</i>	a panaszos szemszögéből	az állattartó szemszögéből
kötelező határozattal megszűnik a zavarás	megszűnik a zavarás	a határozatban meghatározott intézkedést meg kell oldania
kötelező határozat születik, de nem szűnik meg a zavarás	nem szűnik meg a zavarás, más megoldást kell találnia	(nemtéljesítés esetén bírsághajtható, végrehajtható)
nem születik kötelező határozat		

Az állatvédelmi eljárás előnye és hátránya a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

Előnyök	Hátrányok
amennyiben az ugatás tartási problémára vezethető vissza, a tartási körülmények változtatásával megszűnhet a kutyaugatás	amennyiben az ugatás tartási problémára vezethető vissza, akkor sem garantált, hogy a tartási körülmények változtatásával megszűnhet a kutyaugatás
indirekt következmény, hogy javulhat egy állat életminősége (állatvédelmi pozitív hatás)	amennyiben az ugatás nem tartási problémára vezethető vissza, nem biztosan nem oldódik meg kutyaugatás problémája az eljárásban
nagyjából kalkulálható határidő	nem kap a bejelentő pontos tájékoztatást sem az eljárásról, sem a döntésről
a hatóság széleskörű eszköztárral rendelkezik a tényállás tisztázása során	

a hatóság széleskörű döntési lehetőséggel rendelkezik	
végrehajtható döntés születik, amellyel szemben kizárólag bírósági jogorvoslattal lehet fellépni és kizárólag az ügyfél lehetősége ez. A kutyaugatás miatt kezdeményezett állatvédelmi eljárásban az ügyfél leginkább csak az állattartó.	

A kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldási lehetőségei mediációs eljárás keretében

Amennyiben a panaszos nem elégedett az állatvédelmi eljárás eredményével, a Magyar Birtokvédelmi Szövetséggel a békés utat szoktuk javasolni, a leginkább idő -és költségtakarékosabb megoldás a felek megegyezése. A megegyezést segítheti a mediáció igénybevétele. A mediáció latin eredetű szó, a jelentése közvetítés. Olyan speciális konfliktuskezelési módszer, amelynek során a felek egy közvetítő személy útján veszik fel egymással a kapcsolatot. A mediációnak nem a jogszolgáltatás, a jognak való megfelelés a célja, hanem az, hogy az, hogy olyan helyzet jöjjön létre - win-win helyzet - amellyel mindkét fél elégedett.

A jogszabály alapján⁶ a megállapodás aláírásának napjával, vagy azon a napon, amelyen az egyik fél közli a másik féllel és a közvetítővel, hogy a közvetítői eljárást befejezettnek tekinti, vagy azon a napon, amelyen a felek egybehangzóan kijelentik a közvetítő előtt, hogy kérik a közvetítői eljárás befejezését, vagy a felek eltérő megállapodása hiányában a nyilatkozat aláírásának napjától számított négy hónap elteltével fejeződik be. Ez azt jelenti, hogy a panaszos fél akkor is csak négy hónapot „veszít”, ha nem sikerül a megállapodás. Amennyiben azonban sikerül megegyezni, olyan helyzet jön létre, amellyel mind a panaszos mind az állattartó elégedett lesz.

Az alábbiakban egy megtörtént esetet hozunk annak szemléltetésére, hogy a mediációval elkerülhető lett volna egy évekig húzódó huzavona, a perköltségek, valamint az, hogy az alábbi ügyben a bíróság többszázezer forint kártérítés fizetésére kötelezze a konfliktus rendezése során végül a panaszossal együttműködő állattartót.

A Kúria Pfv.III.20.650/2014/6.számú döntésében érintett felek családi házas övezetben szomszédok. A felperes több levélben kifogásolta az alperes állattartó kutyájának zavaró hatású ugatását és bejelentette, hogy a hálószoza ablakát kicseréli jobb hangszigetelő hatással bíró ablakra. Az alperestől választ nem kapott, a körülmények nem változtak, 2012. május 8-án az ablakcsere megvalósult. Ezt követően a jegyző előtt birtokvédelmi eljárás indult, amelynek során a jegyző a 2012. június 6-án kelt birtokvédelmi határozatában kötelezte az állattartó alperest arra, hogy a kutya elhelyezésére szolgáló kennelt helyezze át az ingatlanának túoldalára úgy, hogy az megfelelő távolságban legyen a szomszédos lakóingatlanoktól.

Az alperes a határozatot a bíróság előtt megtámadta. A perben a felek egyezséget kötöttek, amelyben abban állapodtak meg, hogy a jegyző határozatának végrehajtásától eltekintenek, a kutya kenneljét nem kell áthelyezni, de a kutya csak kivételesen és rendkívül indokolt esetben lesz a kennelbe zárva, és különösen az éjszakai órákban tartózkodik alperes a kutya kennelben történő elhelyezésétől. Az alperes végül el is távolította a kennel ajtaját, ettől kezdve a kutya az állattartó alperes kertjében szabadon volt tartva.

Az alperes egyebekben törekedett a jószomszédi viszony megőrzésére: a kutya megvásárlását az akkor a felperesi ingatlanban lakó szomszédnak, a felperes házastársának bejelentette, és amikor a felperes jelezte, hogy a kutya ugatása zavarja, láthatatlan kerítést és hozzá tartozó elektromos nyakörvet szerzett be és szereltetett fel.

Eleget tett a birtokvédelmi eljárás bírósági szakaszában, 2012. augusztus 31-én a felek között létrejött

---

⁶ a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 35. § (1) bek. alapján

megállapodásnak is, és így sikerült a kutya ugatását, annak zavaró hatását a felperes által elfogadható szintre csökkenteni.

Eközben azonban a felperes ablakot cseréltetett, ezért a keresetében 270.000 forint vagyoni és 200.000 forint nem vagyoni kára, és ezek késedelmi kamatának a megfizetésére kérte az alperes kötelezését, amelyből a vagyoni kár az ablakcsere költsége.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 470.000 forint kártérítést, figyelemmel arra, hogy az ablakcsere előzetes figyelmeztetés után és akkor került sor, amikor a kutya ugatása valóban zavaró volt. A Kúria a másodfokú döntést helybenhagyta.

A Kúria a Pfv.III.20.650/2014/6.számú döntését 2014. november 19-én hozta meg, az ablakcsere 2012. május 8-án került sor, tehát a kutyaugatással járó zavarás már 2012. május előtt fennállt. A panaszos több levelet írt az állattartónak és az állattartó is nyitott volt intézkedések meghozatalára, alappal feltételezhetjük, hogy amennyiben az ablakcsere előtt mediátorhoz fordulnak, elkerülhető lett volna a beruházás, az ezzel kapcsolatos kártérítés, a konfliktus pedig négy hónapon belül megoldódott volna a kétéves procedúra helyett.

A meciációs eljárás lehetséges eredményei a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

Mediáció	a panaszos szemszögéből	az állattartó szemszögéből
legfeljebb 4 hónap		
eredményes	win - win helyzet	
eredménytelen	nem szűnik meg a zavarás, más megoldást kell találnia	

A mediációs eljárás előnye és hátránya a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

Előnyök	Hátrányok
win - win helyzetre törekszik, biztosan úgy oldódik meg a konfliktus, hogy mindkét fél elégedetten távozik az eljárás végére	a felek közös megegyezése szükséges az eljárás megindításához, minél jobban elmérgesedik a kapcsolat, annál kevésbé valószínű, hogy túl tudnak lépni a felek saját sérelmeiken, szóba állnak egymással és nyitnak a mediáció felé
legfeljebb négy hónapig tart	nem végrehajtható, nem kikényszeríthető a döntés
a közvetítói eljárásban létrejött megállapodás nem érinti a feleknek azt a jogát, hogy a vitás ügyben igényüket bírósági vagy választottbíróági eljárás keretében érvényesítsék ⁷	
kreatív, jogon túli megállapodások is létrejöhetnek	
videokonferencia alkalmazásával is lefolytatható ⁸	
a közvetítő a felek egyetértésével szakértőt vehet igénybe ⁹	
Az eljárás során javulhat (megjavulhat) a felek kapcsolata	

⁷ a közvetítói tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 36. § (1) bek. alapján

⁸ a közvetítói tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 35. § (5) bek. alapján

⁹ a közvetítói tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 33. § (1) bek. alapján

A kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldási lehetőségei a jegyző előtti birtokvédelmi eljárás keretében

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:5. § (1) bek. alapján „a birtokost birtokvédelem illeti meg, ha birtokától jogalap nélkül megfosztják vagy birtoklásában jogalap nélkül háborítják (a továbbiakban: tilos önhatalom).”

„Tilos önhatalommal megvalósuló birtokháborításnak minősül általánosságban minden olyan önkényes - vagyis a birtokos hozzájárulását nélkülöző - cselekmény, amely valamely birtoklási helyzetbe beavatkozik.”¹⁰

A kutyaugatás tekintetében a birtokos az, akit jelen cikk összefoglalóan panaszosnak nevez, tehát annak az ingatlanlakójának, amely ingatlanon az ugatás zavaróan hat, vagyis a birtokos az a személy, akit az ugatás zavar.

A Ptk.-ban foglalt birtokvédelemnek három útja van:

- Önhatalom,
- a jegyző előtti birtokvédelmi eljárás,
- birtokper.

Az önhatalom azt jelenti, hogy „a tilos önhatalom ellen a birtokos - a birtok megvédéséhez szükséges mértékben - önhatalommal is felléphet”¹¹.

Önhatalom alkalmazására kutyaugatással kapcsolatos konfliktusban több olyan esetet tudunk mondani, ahol a panaszos ugatásgátló készüléket szerelt fel pl. a közös kerítésre. A készülékkel kapcsolatosan felmerül egy fontos kérdés: vajon a hatása „a birtok megvédéséhez szükséges mérték” alatt marad, vagy túllépi azt? Álláspontom szerint ez a bizonytalanság kizárja azt, hogy ugatásgátló készülék

---

¹⁰ Serák István: Magyarázat a szomszédjogokról (Wolters Kluwer Hungary, Budapest, 2020.) 141. o.

¹¹ a Ptk. 5:6. § (1) bek. alapján

alkalmazása megfeleljen a Ptk. 5:6. § (1) bekezdésének.

A Ptk. 5:8. § alapján:

„(1) A birtokos egy éven belül a jegyzőtől is kérheti az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését.

(2) A jegyző elrendeli az eredeti birtokállapot helyreállítását és a birtoksértőt a birtoksértő magatartástól eltiltja; kivéve, ha nyilvánvaló, hogy az, aki birtokvédelmet kért, nem jogosult a birtoklásra vagy birtoklásának megzavarását tűrni volt köteles. A jegyző - kérelemre - jogosult a hasznok, a károk és a költségek kérdésében is határozni.

(3) A jegyző határozata ellen közigazgatási úton jogorvoslatnak helye nincs. Az a fél, aki a jegyző birtokvédelem kérdésében hozott határozatát sérelmesnek tartja, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül a bíróságtól a másik féllel szemben indított perben kérheti a határozat megváltoztatását.

(4) A jegyzőnek a birtoklás kérdésében hozott határozatát a meghozatalától számított három napon belül végre kell hajtani. A keresetindításnak a jegyző által hozott határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, kivéve, ha a jegyző a hasznok, károk és költségek kérdésében is határozatot hozott, és az érdekelt fél ebben a kérdésben vagy a birtoklás kérdésében pert indított.

(5) A bíróság elrendelheti a birtoklás kérdésében a jegyző által hozott határozat végrehajtásának felfüggesztését, ha a rendelkezésre álló adatok alapján a határozat megváltoztatása várható.”

A jegyző előtti birtokvédelmi eljárásban¹² a jegyző a tényállás alapján 15 nap alatt hozza meg a döntést. A gyors eljárási idő tartása azért lehetséges, mert nem folytatja le - jogszabályi tilalom alapján nem is folytathatja - le a klasszikus közigazgatási bizonyítási eljárást, eszközei jogszabály által korlátozottak. A birtokvita eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a jegyző valóságnak fogadja el.

---

¹² Az eljárás részletszabályait a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet tartalmazza.

A jegyző előtti birtokvédelmi eljárás kizárólag akkor indul meg, ha birtokháborítástól számítva egy év még nem telt le, és a kérelmező meg tudja jelölni kérelmezettét és annak címét (székhelyét), továbbá a kérelem további kötelező elemeit is meg tudja jelölni. Az eljárás határideje 15 nap¹³, de legkevesebb 10 nap¹⁴. Ennyi idő áll a panaszos rendelkezésére, hogy bizonyítsa azt, hogy a kutyaugatás zavarja az ingatlanja birtoklásában. Pontosan ez, a bizonyítási nehézségek eredményezik azt, hogy a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus a legritkább esetben oldódik meg a jegyző előtti birtokvédelmi eljárásban. Papír alapon benyújtott dokumentummal a hanghatás és annak zavaró hatása értelemszerűen nem bizonyítható, amennyiben viszont felvételt küld erről a panaszos, ez sem feltétlenül bizonyítja az ugatás hangerejét, időhosszát, zavaró hatását. Amennyiben a jegyző az eljárás során szemlét tart, akkor is kérdéses, hogy a jegyző hallása, érzékenysége szubjektív tényező, és egy szubjektív tényezőre lehetséges-e, etikus-e objektív döntést hozni.

Nem arról van szó tehát, hogy a kutyaugatással kapcsolatos birtokvédelmi ügyekben a jegyzőnek egyáltalán nincs hatásköre¹⁵, és a birtokvédelmi kérelem hatáskör hiányára hivatkozással azonnal elutasítható, hanem arról, hogy az eljárás sajátosságai a bizonyítást rendkívüli mértékben megnehezítik.

A jegyző előtti birtokvédelmi eljárás lehetséges eredményei a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

---

¹³ 30 nap, ha tolmács igénybevétele szükséges), mely eljárási határidő a benyújtott kérelem jegyzőhöz történő megérkezését követő napon kezdődik. Az eljárási határidőbe nem számít bele a kérelem és az eljárás megindításáról szóló jegyzői megkeresés hivatalos iratként való postára adásának napjától annak kézbesítéséig vagy a megkeresés jegyzőhöz történő visszaérkezéséig terjedő időtartam, a jegyzői megkeresés kézbesítésétől az ellenérdekű fél nyilatkozatának megtételéig vagy az ellenérdekű fél írásbeli nyilatkozatának jegyzőhöz történő megérkezéséig terjedő legfeljebb nyolc napos időtartam. Ha a határidő utolsó napja olyan nap, amelyen a jegyző által vezetett polgármesteri hivatalnál vagy közös önkormányzati hivatalnál a munka szünetel, a határidő a következő munkanapon jár le.

¹⁴ miután „a jegyző a tényállás tisztázásához szükséges bizonyítékokat az eljárási határidő lejártát megelőző ötödik napig fogadja be, ezt követően a bizonyítási eljárást befejezi, és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján meghozza a határozatát” a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet 5. § alapján

¹⁵ A jegyző előtt indított birtokvédelmi ügyek bírósági gyakorlata tárgykorre felállított joggyakorlat-elemző csoport Összefoglaló véleménye szerint a jegyző „nem jogosult a szomszédjogi jogvita elbírálására (pl. annak eldöntésére, hogy a zavarás szükséges vagy szükségtelen-e). Ettől függetlenül megteheti azonban, hogy a zavarástól valamelyik felet eltiltja. Azt, hogy a zavarást a fél túrni köteles-e vagy sem, majd a bíróság dönti el a birtokperben.” https://kuria-birosag.hu/sites/default/files/joggyak/joggyak_osszefoglalo_2018_dr_orosz_arpad.pdf, 2024.02.24.

birtokvédelmi eljárás <i>15 nap</i>	a panaszos szemszögéből	az állattartó szemszögéből
kötelező határozattal megszűnik a zavarás	megszűnik a zavarás	a határozatban meghatározott intézkedést meg kell oldania
kötelező határozat születik, de nem szűnik meg a zavarás	nem szűnik meg a zavarás, más megoldást kell találnia	(nemteljesítés esetén bírsághajtható, végrehajtható)
nem születik kötelező határozat		

A jegyző előtti birtokvédelmi eljárás előnye és hátránya a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

Előnyök	Hátrányok
amennyiben a bizonyítás sikeres, megoldódhat az ugatással kapcsolatos konfliktus	bizonyítási nehézségek
	minden bizonyítás a kérelmezőre hárul, a jegyző az eljárásnak mintegy „passzív szemlélője”
rövid eljárási határidő nap: 15 nap	pontosan meg kell jelölni az állattartó kérelmezett személyét és címét
az eljárásnak nincsenek költségei	egy éven túli birtoksérelem esetén nem alkalmazható
	kizárt bármiféle kompromisszum, vagy helytadó vagy elutasító határozat születik.
	bírósági úton megtámadható a határozat, így az eljárás évekig is elhúzódhat

A kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldási lehetőségei a bíróság előtti eljárás keretében

„Az a fél, aki a jegyző határozatát sérelmesnek tartja, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül keresettel a bírósághoz fordulhat, és peres eljárásban kérheti a határozat megváltoztatását”.¹⁶

A perben a bíróság nem a jegyző által lefolytatott eljárás jogszerűségét vizsgálja, hanem tulajdonképpen birtokper indul. Jelen írásban példaként hozott perekben a panaszos a felperes, az állattartó az alperes szerepébe kerül.

A birtokvédelem olyan speciális jogterület, amely számos más jogterülettel határos, és nem lehet éles határvonalat húzni, így a kutyaugatás zavaró hatásával kapcsolatos bíróság előtti eljárásban a panaszos pernyertessége esetén a bíróság a jegyző birtokvédelmi határozatát megváltoztathatja, a panaszosnak birtokvédelmet nyújthat, részére akár kártérítést, sérelemdíjat is megállapíthat. E döntésre láttunk példát a Kúria Pfv.III.20.650/2014/6.számú döntésében.⁶

A sérelemdíj és a kártérítés a személyiségi jogok megsértése alapján követelhető¹⁷, a személyiségi jogok tekintetében pedig a zavaró kutyaugatás esetén az élet, a testi épség és az egészség, a magánélet, a magánlakás megsértése merülhet fel.

Ismert olyan ítélet is, amelyben a bíróság az ebek tartási helyének és módjának szabályozásáról döntött a kutyaugatással járó hanghatások korlátozása érdekében. A Békéscsabai Járásbíróság a 18.P.20.867/2015/99. sz. határozatában megállapította, hogy az alperes állattartó birtoksértő magatartást valósított meg, amellyel a felperes panaszost az általa lakott ingatlan birtoklásában megzavarta azáltal, hogy sötétedéstől kezdődően, éjszakánként a nagytermetű, erőteljes hangú, kaukázusi juhász szuka kutya tartósan és hosszadalmasan ugatott, kisebbik, beagle kan kutyája pedig

---

¹⁶ Nagykommentár a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényhez, szerkesztette: Vékás Lajos / Gárdos Péter

¹⁷ a Ptk. 2:52. §, 2:53. § alapján

eközben hosszan vonyított. Kötelezte az alperest, hogy 24 órát meg nem haladó távolléte esetén a nagyobbik kutyát az ingatlan udvarának hátsó részében kialakított, kerítéssel elzárt területre zárja el, a kisebbik kutyát pedig a nagyobbik kutyától elkülönítve az udvar elülső részén helyezze el. Kötelezte az alperest arra is, hogy amikor ő és családja az ingatlant 24 órát meghaladó időtartamra elhagyja, elutazik, mindkét kutyáját másik ingatlanban helyezze el. A bíróság a felperes által a kutyaugatás hatásainak tulajdonított mentális zavarára, reaktív paranoid reakciójára figyelemmel követelt sérelemdíjat a bíróság nem ítélte meg. A másodfokú bíróság és a Kúria a döntést nem változtatta meg. A Kúria az eljárást 2018. május 16-án kelt, Pfv.I.22.201/2017/7. sz. döntésével zárta le.

A kutyaugatás miatti konfliktus 2014. nyarán kezdődött, a felperes 2014. nyaratól kezdődően tapasztalta azt, hogy az alperes kutyái „ugatósabbá” váltak: az alperes távollétében sötétedéstől kezdődően a nagyobb kutya rendszeresen hosszú időn át tartó hangos ugatásba kezdett, erre a kisebbik kutya vonyítással válaszolt, és ezt csak akkor hagyták abba, ha az alperes hazaérkezett. A napközbeni időszakokban a nagyobbik kutya olyankor is hangos ugatásba kezdett, ha akár az utcán, akár az oldalszomszédos ingatlanokban mozgást, zajt, például munkavégzést észlelt, ugyanakkor a zajhatás megszűntével az ugatást abbahagyta.

Az alperes a felperes által megindított per folyamatban léte alatt, 2015. nyarán a nagyobbik kutya részére ugatásgátló nyakörvet szerzett be, bár azt csak rövid ideig használta, mert az állat nyaka kisebesedett. Ugyanakkor többnapos távollétei idejére a kutyákat az ingatlanból elvitte, vagy testvérét, illetve élettársa édesanyját kérte meg arra, hogy az ingatlanban tartózkodva a kutyákat felügyeljék. 2015. szeptemberében a telkén kerítést létesített, hogy a nagyobbik kutyát az ingatlan a felperes lakásától távolabb eső részébe rekesse el. Az alperes távolléte idejére történő bezárás a nagyobbik kutyára nyugtatólag hatott, ugatása ilyenkor kevésbé volt tapasztalható.

Az alperes fentiekben említett intézkedéseinek hatására a kutyák ugatásának gyakorisága és időtartama mérséklődött, de felperest továbbra is változatlanul és folyamatosan zavarta.

A felperes 2015. szeptember 11-én a helyi kórház rendelőintézetének pszichiátriai gondozójához fordult, ahol panaszként elmondta, hogy az alperes kutyáinak ugatása miatt egyre inkább feszült és ideges, hangulata hullámzó. A felvett anamnézisben leírták, hogy a kutyaugatás egyre nehezebb tolerálása miatt szerteágazó szomatikus panaszai, rosszulletei vannak, diagnózisként pedig nem meghatározott szorongást, szomatizációs zavart rögzítettek.

A 2014. végétől kezdődő két év alatt a felperesnél fokozatosan mentális zavar, reaktív paranoid reakció alakult ki, amiben az alperes kutyái ugatásának zavaró hatása, mint kulcsélmény játszott szerepet. A felperesnél erős beszűkültség, fokozott szenzitivitás, kóros eltúlzó jelentőség tulajdonítás, összességében paranoid beállítódás alakult ki prepszichotikus (a tébolyállapot bevezető szakaszának megfelelő) szintű szorongással, hangulati labilitással, erős szomatizálással (vagyis testi tünetek lelki okok miatti jelentkezésével), szociális visszahúzóddással, az élettér beszűkülésével. Ezen panaszára alapozva a felperes sérelemdíj iránti igénnyel lépett fel.

A sérelemdíj megfizetése iránti kereseti kérelem elutasítását az elsőfokú bíróság azzal indokolta, hogy a kirendelt pszichiáter, pszichológus és általános orvosszakértő által adott szakvélemény szerint a kutyaugatás mint kulcsélmény a felperesnél jelentkező kóros jelentőség tulajdonítás részeként értékelhető, ugyanakkor bármely, esetlegesen jelentkező akusztikus vagy egyéb tényező is válhatott volna ilyen kulcsélménnyé. Mindezek alapján nem ítélte minden kétséget kizáróan megállapíthatónak azt, hogy az alperes kutyáinak ugatásával áll okozati összefüggésben a felperes egészségi állapota, mentális zavara.

Mint láttuk, a fenti konfliktusban érintett felek közvetlen szomszédok, ismerték egymást, és tulajdonképpen egyikük sem zárkózott el az együttműködés elől. A felek közötti konfliktus 2014. nyarán kezdődött, az eljárást végül a Kúria a 2018. május 16-án kelt, Pfv.I.22.201/2017/7. sz. döntésével zárta le. A bírósági eljárásban négy év kellett, hogy olyan kompromisszumos megoldás jöjjön létre, amelyet a felek egymás között is kialakíthattak volna, miközben minden adott volt már a vita elején egy sikeres mediációs eljáráshoz, és bizonyosak lehetünk benne, hogy utólag a felek is a mediáció mellett

dönténének.

A Pfv.VII.20.998/2022/5. sz. ügyben kutyaiskola egyben kutyapanzió által megvalósított birtoksértés ügyében döntött a bíróság. Ítélete indokolásában rögzítette, hogy amikor a felperes panaszosok az ingatlanba költöztek, a környéken a falusias környezet volt a jellemző, ebben hozott jelentős változást az alperesi tevékenységgel járó folyamatos zaj és azzal összefüggő stressz.

Alperes ingatlanjára az építési hatóság 2008. május 20. napján kelt engedélye alapján, a felperesek beleegyezésével 12 kistestű kutya elhelyezésére alkalmas téglapépület, két elkülönítő kennel és négy állandó kennel épült. Utóbb az ingatlanra a II. r. alperes még négy további állandó és öt mobilkennelt telepített.

A felperesek 2016. óta rendszeresen sérelmezték az alperesi ingatlanból áthallatszó kutyaugatást és a kutyaiskolai és a kutyapanziós tevékenységből eredő egyéb zajt.

A zajhatás csökkentése céljából a tulajdonos a telekhatárra trapézlemez-kerítést létesített és megszüntette a kiképzésnél korábban használt pirotechnikai eszközök alkalmazását, továbbá ugatásgátlót is használt a panzióban elhelyezett kutyáknál.

Ennek ellenére a panzió és a kutyaiskola működtetése, elsősorban az azzal járó folyamatos zajhatás révén a felperesek pihenését, otthoni regenerálódását továbbra is zavarta, szabadidős, a kertben végezhető tevékenységüket korlátozta. Mindkét felperest megviselte a zajterheléssel és a speciális ügyfélforgalommal járó stressz, az I. rendű felperesnél pszichiátriai és pszichoterápiai kezelés is indokoltá vált.

Az elsőfokú eljárásban a zajszakértő határérték közeli zajkibocsátást igazolt, ezt pedig - a járulékos zajokat is hozzászámítva - az elsőfokú bíróságként eljáró Győri Törvényszék a P.20.729/2018/272. sz. döntésében elengedőnek tartotta annak kimondásához, hogy az alperesi tevékenység szükségtelenül

zavarja a felpereseket, akiket tūrési kötelezettség emiatt nem terhel.

Az elsőfokú bíróság egyfelől maximálta a kutyapanzióban tartható egyedek számát 10 példányban, másfelől a páros hetekre szorította a kutyaiskola működését. Az elsőfokú bíróság az alperesek tevékenységét egyidejűleg személyiségi jogot sértőnek is találta. Megállapította, hogy az indokolatlan és önkényes behatást jelent a felperesek magánéletébe és negatívan hat a pszichés állapotukra is, és a két felperes részére személyenként 50.000 forint sérelemdíjat állapított meg.

A másodfokú bírósággént eljáró Győri Ítélőtábla a Pf.I.20.172/2021/21/I. sz. döntésében az eltiltó rendelkezést a 12-nél több kutya kültéri kennelekben történő elhelyezésére mondta ki, míg ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Kúria a Pfv.VII.20.998/2022/5. sz., 2022. június 8-án kelt döntésével a Győri Ítélőtábla Pf.I.20.172/2021/21/I. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartotta.

Mint látjuk, ez az ügy is évek alatt zárult le, és kompromisszumos döntés született. Okkal feltételezhetjük, hogy amennyiben a felek a bíróság helyett mediátor segítségét kérték volna, jóval hamarabb és kevesebb költséggel le tudják zárni a konfliktust - szintén kompromisszumos döntéssel.

A hangos ugatás nemcsak lakásban, udvaron, kutyaiskolában, panzióban lehet zavaró. Kutyafuttató működését érintette a Kúria Pfv.I.20.787/2015/5.számú ügyben hozott ítélete. A perbeli kutyafuttató egy társasház utcai, előkerttel is rendelkező frontjától 26 méterre került kialakításra az úttest másik oldalán 2011. októberében. Ezen társasházban található II. emelet 16. számú lakásingatlan tulajdonosa a felperes.

A kutyafuttató területén - közterületen - korábban un. „kiserdő” - fás, bokros közpark - volt. A fákkal körülvett, kerítéssel körbezárt kutyafuttatóban póráz nélkül lehet sétáltatni a kutyákat, a terület a perrel érintett időszakban, a létesítésétől kezdődően 0-24 órás működési rendben üzemelt.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes birtokháborítást követett el, és kötelezze őt az eredeti állapot helyreállítására, a kutyafuttató megszüntetésére.

A bíróság azt vizsgálta, hogy az alperes birtokháborító magatartása megállapítható-e amiatt, hogy a felperest a békés birtoklásban zavaró körülményt idézett elő a kutyafuttató létesítésével, és hogy erősebb-e a kutyatulajdonosok kulturált ebtartáshoz fűződő érdeke annál, hogy a felperes a lakókörnyezetében nyugodtan, zavartalanul, kutyaugatás, más hangos zajok és szaghatások nélkül élhessen, továbbá, hogy az alperes megtett-e minden tőle elvárhatót annak érdekében, hogy a kutyák elhelyezése a kulturált és ellenőrzött környezetet biztosító kutyafuttató létesítésével azon a területen valósuljon meg, ahol nem jelent a közvetlen környezetében lakók számára folyamatos, zavaró környezeti hatást.

A szakvélemény megerősítette a tanúk egyöntetű nyilatkozatát, miszerint a kutyafuttatóból folyamatosan szűrődő zajok mérhető értékhatárra tekintet nélkül megvalósítják a felperes szükségtelen zavarását.

A bíróság álláspontja szerint a bizonyítási eljárás adatai, a tanúk vallomása megerősítették a felperes nyilatkozatait a kutyafuttató létesítésének következményei, azaz a zaj és egyéb környezeti hatások elviselhetőségével kapcsolatban, továbbá abban a tekintetben is, hogy a kutyafuttató helyszíne kiválasztásának véleményezésében az érintettek nem vettek részt. Az alperes a lakosság véleményének beszerzése során nem vette ugyanolyan súlyal figyelembe az érintett helyszínen lakók békés, háborítatlan birtokláshoz való jogát a kutyatulajdonosok azon elfogadható igényével szemben, hogy szervezett és ellenőrzött körülmények között tudják kutyájuk mozgásigényét kielégíteni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében úgy foglalt állást, hogy a szükségszerűség, amely megkívánja, hogy a lakosok és a járókelők biztonságát is szolgáló módon a kutyatulajdonosok ne sétáltassák a közparkokban kutyáikat és a közterületen egyébként pórázt használjanak, nem vezethet oda, hogy az emberek

közvetlen lakókörnyezetére állandó kihatással biztosítsák ezt a lehetőséget úgy, hogy a zaj, szag és egyéb - például por -, zavaró hatásai a lakók nyugalmát, békés háborítatlan birtoklását befolyásolja. Rámutatott, hogy a felperes a becsatolt zajszintmérési adatokkal igazolta az Alaptörvényben az emberi környezettel és a nyugodt pihenéssel, kikapcsolódás összefüggésben biztosított jogok sérelmének megvalósulását és a zavarás mértékét. Az alapzajként jellemezhető városi zajhatás reggel 7 és este 22 óra között jellemző, azonban az éjszaka kezdeti óráiban 22 és 1 óra között, továbbá hajnali 3 óra és 7 óra között ez az alapzaj elcsendesedik, és megjelennek az ugatási zajok, továbbá a kutyák gazdáinak kutyákat fegyelmező kiáltásai is. Az alvást zavaró, illetve akadályozó hatás értékelésére határérték nem állapítható meg, de leszögezhető annak ténszerűsége, a lakásba besugárzó panaszolt zaj a mérések szerint valóságos és kiemelkedő erősségű ebben az időszakban, és a zajra való érzékenység mértékétől függően az alvást, pihenést az elektronikus média használatát akadályozó hatása megállapítható.

Végül a bíróság az eredeti állapot helyreállítására, a kutyafuttató megszüntetésére kötelezte az alperest.

Az alperes az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőzően a kutyafuttató nyitva tartását már korlátozta, este 22-től reggel 6 óráig megvalósuló zárva tartással.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban abból helytelen következtetésre jutott, és nem lehet olyan következtetést levonni, hogy a kutyafuttató létesítésével az alperes birtokháborító magatartást folytatott volna. Rámutatott, hogy a tanúk az esti órákra és a nyári időszakra hivatkoztak a kutyaugatással kapcsolatban, ez pedig éves szinten nem meghatározó időszak, és orvosolták azzal, hogy az alperes este 22 óra és reggel 6 óra között a területet zárva tartja.

A másodfokú bíróság hivatkozott arra, hogy a tanúk nyilatkozatai ellentmondanak a nagyvárosi kutyatartási szokásoknak, a napi háromszori sétáltatás ismérvének, és azt is életszerűtlennek lehet tekinteni, miszerint valaki hajnal 3 órakor a kutyafuttatóban trenírozza a kutyáját. Álláspontja szerint

azt is tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy alperes a kutyafuttató létesítése előtt nem járt volna el körültekintően, hiszen a csatolt iratok szerint megállapítható, hogy az alperes a programja keretében fórumokat szervezett, közvélemény-kutatást tartott, és a jogszabályokat betartva létesítette a kutyafuttatót. Az a körülmény, hogy a felperes a futtató létesítése előtt aláírásokat gyűjtött, nem jelenti azt, hogy csak az aláírók akarata jöhet szóba, illetve, hogy ennek figyelmen kívül hagyásával méltányolható magánérdekük sérült, mivel olyan döntés nincsen, amely az összes érintett akaratával egyezne, másrészt az alperes a kutyafuttató létesítéséhez fűződő közérdeket igazolta.

Erre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a kutyafuttató létesítésével az alperes nem követett el birtokháborítást, a felperes egyéni érzékenysége pedig nem szolgálhat mértékül a birtokháborítás megítélésekor.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria azt helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét hagyja helyben.

A Kúria megállapította, hogy a szomszédjogi zavarás tényállási körében tett nyilatkozatok és az eljárásban becsatolt okirati bizonyítékok alapján olyan ítéleti döntés nem volt hozható, amely a felperes és az alperes érdekösszeütköztetésével a kutyafuttató megszüntetésére vezethetett volna. A nagyvárosi állattartásra vonatkozó közösségi igények kielégítése, a lehetőség szerint az az egész közösséget legkisebb mértékben zavaró kijelölt területekre való korlátozása, a nagyvárosi állattartás kulturált feltételeinek megteremtése olyan közérdek, amely miatt a kutyafuttató létesítése nem tekinthető szükségtelen zavarásnak.

Ehhez képest a továbbiakban csak az vizsgálható, hogy a felperes sikeresen bizonyította-e, hogy a kutyafuttató létesítése ingatlana rendeltetésszerű használatát olyan mértékben akadályozza, hogy azt túrni már nem köteleles.

A Kúria álláspontja szerint elsősorban arra kell figyelemmel lenni, hogy a kutyafuttató és a felperes

ingatlanának frontja közötti távolság 26 méter, amely jelentős távolság, és közforgalmú utat és parkolórészt is magában foglal, és a hivatkozott terület korábban is nyitva állt a közösség számára, azzal a különbséggel, hogy oda kutyákat csak pórázon lehetett hozni. Mérlegelni kell azt, hogy a sűrűn lakott, és nemcsak lakóházakkal, hanem sportlétesítményekkel, üzlettel, kórházzal beépített, perbeli forgalmas városi környezet a magánszakértői vélemény szerint is jelentős alapzajt produkál, ezért zavaró hatás csak ezen állandó alapzajok megszűntével, az esti vagy késő esti és hajnali órákban, nyitott ablaknál mérhető egyáltalán. A magánszakértői véleményben rögzítettekkel szemben pedig a perbeli lakás „normális használatát” nem teszi szükségessé a nyílászárók állandó nyitott állapota, legalábbis erre adat az eljárásban nem merült fel. Ehhez képest pedig értékelendő az, a másodfokú eljárásban a felperes által kétségbe nem vont, és az elsőfokú eljárásban még nem ismert tény, hogy az alperes éppen a szakértői vizsgálat által rögzítetten kiemelkedőbb eseti zajhatásokat produkáló éjszakai időszakban a kutyafuttatót - az el nem fogadott egyezségi ajánlatnak megfelelően - bezárta. Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül foglalt úgy állást, hogy a felperes keresete nem megalapozott.

Fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Mint látjuk, a kutyafuttató fenntartója ez ügyben is nyitott volt a kompromisszumra, már az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőzően a kutyafuttató nyitva tartását korlátozta. Végül a Kúria ezt a korlátozást hagyta jóvá. Amennyiben a korlátozás bevezetésekor sikerült volna megfogni a feleknek a konfliktust, ugyanaz lett volna a végeredmény, mint a három bírósági eljárást követően - kevesebb költséggel, idő -és energiaráfordítással. Miután a felek maguk között nem tudták rendezni akkor a kérdést, indokolt - és mint látjuk - érdemes lett volna mediátorhoz fordulni. Mediátor segítségével a konfliktus a bírósági eljárásoknál jóval hamarabb, és legalább ugyanilyen eredménnyel oldódott volna meg.

A bíróság előtti eljárás lehetséges eredményei a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

bíróági eljárás <i>évekig eltarthat</i>	a panaszos szemszögéből	az állattartó szemszögéből
többnyire „kompromisszumos” döntés születik	kártérítést kaphat sérelemdíjat kaphat megszűnik a zavarás	költségekkel jár nem szüntetik meg teljes egészsében a tevékenységet
	vagy nem szűnik meg a zavarás, vagy nem abban a formában, ahogy panaszos kívánta	
nem születik kötelező határozat	nem szűnik meg a zavarás	

A bírósági eljárás előnye és hátránya a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

Előnyök	Hátrányok
kikényszeríthető, végrehajtható döntés	időigényes
	költségekkel jár
	a felek kapcsolatában nem hoz változás, sőt még jobban elmérgesítheti azt

Zárszó

A fentiekben tehát áttekintettük azon eljárásokat, amelyekkel a kutyaugatás okozta konfliktus megoldódhat.

A legrövidebb eljárás a jegyző előtti birtokvédelmi eljárás, és a rövid időintervallum, valamint az, hogy az eljárásnak nincsenek költségei, nincs illetékkötelezettség sem, sokak számára ezt a lehetőséget teszi

a legvonzóbb megoldássá.

Azt kell mondanunk ugyanakkor, hogy az eljárás sajátosságai következtében ez az eljárás a legkevésbé alkalmas arra, hogy bármiféle megoldás szülessen. Ráadásul a jegyző döntése nem tekinthető az eljárás végleges lezárásának, miután az bíróság előtt megtámadható.

A jegyzők ezért többnyire azt javasolják a panaszosnak, hogy állatvédelmi bejelentést tegyenek. Állatvédelmi bejelentés tételkor a jegyző hatósági ellenőrzés keretében ellenőrzi az állattartást, és ha hiányosságot tapasztal, közigazgatási eljárást indít. Mint láttuk, ebben az eljárásban a jegyzőnek már nemcsak lehetősége a tényállás tisztázása, hanem kötelezettsége is, a hiányosságok pótlására irányuló eljárást a jegyző az eljárás irányítójaként folytatja le, széleskörű eszköztárt alkalmazva. Ráadásul az állatvédelmi jogszabályok a hatóságoknak széles döntési lehetőséget nyújtanak, tehát minden rendelkezésre áll, hogy az állatvédelmi jogszabályokban foglalt tartási körülmények kialakítására a jegyző az állattartót rászorítsa. Amennyiben tehát az ugatás oka tartási rendellenesség, a jegyző előtti állatvédelmi eljárásban a probléma teljeskörűen megoldható. Más kérdés, hogy a bejelentő magánszemély nem ügyfél az eljárásban, így részletes tájékoztatást az ügyben nem kaphat.

Amikor a panaszos már tényleg nem bírja cérnával, megindítja a bírósági eljárást. Mint láttuk, ezen eljárás időigényes, költségigényes, és korántsem biztos, hogy olyan eredménnyel zárul, amellyel a panaszos elégedett.

A jegyző előtti birtokvédelmi eljárás és a bíróság előtti eljárás méltó alternatívája a mediációs eljárás. Gyorsan lezajlik, és olyan döntéssel zárja le a konfliktust, amely a felek közös döntése, amelyet mindkét fél magáénak érez. Ez az eljárás az összes körül az egyetlen, amely képes hosszútávon is rendbehozni a felek viszonyát.

Az eljárások közti választás megkönnyítéséhez zárásul egymás mellé helyezem az egyes eljárások előnyeit és hátrányait bemutató összefoglalást:

A jegyző előtti birtokvédelmi eljárás előnye és hátránya a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

Előnyök	Hátrányok
amennyiben a bizonyítás sikeres, megoldódhat az ugatással kapcsolatos konfliktus	bizonyítási nehézségek
	minden bizonyítás a kérelmezőre hárul, a jegyző az eljárásnak mintegy „passzív szemlélője”
rövid eljárási határidő nap: 15 nap	pontosan meg kell jelölni az állattartó kérelmezett személyét és címét
az eljárásnak nincsenek költségei	egy éven túli birtoksérelem esetén nem alkalmazható
	kizárt bármiféle kompromisszum, vagy helytadó vagy elutasító határozat születik.
	bírószáki úton megtámadható a határozat, így az eljárás évekig is elhúzódhat

Az állatvédelmi eljárás előnye és hátránya a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

Előnyök	Hátrányok
amennyiben az ugatás tartási problémára vezethető vissza, a tartási körülmények változtatásával megszűnhet a kutyaugatás	amennyiben az ugatás tartási problémára vezethető vissza, akkor sem garantált, hogy a tartási körülmények változtatásával megszűnhet a kutyaugatás
indirekt következmény, hogy javulhat egy állat	amennyiben az ugatás nem tartási problémára

életminősége (állatvédelmi pozitív hatás)	vezethető vissza, nem biztosan nem oldódik meg kutyaugatás problémája az eljárásban
nagyjából kalkulálható határidő	nem kap a bejelentő pontos tájékoztatást sem az eljárásról, sem a döntésről
a hatóság széleskörű eszköztárral rendelkezik a tényállás tisztázása során	
a hatóság széleskörű döntési lehetőséggel rendelkezik	
végrehajtható döntés születik, amellyel szemben kizárólag bírósági jogorvoslattal lehet fellépni és kizárólag az ügyfél lehetősége ez. A kutyaugatás miatt kezdeményezett állatvédelmi eljárásban az ügyfél leginkább csak az állattartó.	

A bírósági eljárás előnye és hátránya a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

Előnyök	Hátrányok
kikényszeríthető, végrehajtható döntés	időigényes
	költségekkel jár
	a felek kapcsolatában nem hoz változás, sőt még jobban elmérgesítheti azt

A mediáció előnye és hátránya a kutyaugatással kapcsolatos konfliktus megoldásának szempontjából:

Előnyök	Hátrányok
win - win helyzetre törekszik, biztosan úgy oldódik meg a konfliktus, hogy mindkét fél elégedetten távozik az eljárás végére	a felek közös megegyezése szükséges az eljárás megindításához, minél jobban elmérgesedik a kapcsolat, annál kevésbé valószínű, hogy túl tudnak lépni a felek saját sérelmeiken, szóba állnak egymással és nyitnak a mediáció felé
legfeljebb négy hónapig tart	nem végrehajtható, nem kikényszeríthető a döntés
A közvetítői eljárásban létrejött megállapodás nem érinti a feleknek azt a jogát, hogy a vitás ügyben igényüket bírósági vagy választottbírósi eljárás keretében érvényesítsék. ¹⁸	
kreatív, jogon túli megállapodások is létrejöhetnek	
videokonferencia alkalmazásával is lefolytatható ¹⁹	
A közvetítő a felek egyetértésével szakértőt vehet igénybe. ²⁰	
Az eljárás során javulhat (megjavulhat) a felek kapcsolata	

¹⁸ a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 36. § (1) bek. alapján

¹⁹ a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 35. § (5) bek. alapján

²⁰ a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 33. § (1) bek. alapján